

Klangs bageri

Av Julia Huss och Fredrika Båge

Den första maj 1902 öppnade det nya bageriet Klangs bageri sina portar i Neglinge. Bageriet levererade bröd till Stockholms hotell och restauranger med häst och vagn. Karl Klang drev bageriet.

En solig vårdag blev Karl Klang frågad om han möjligen ville börja driva ett bageri i Saltsjöbaden. Självklart svarade han ja, vem ville inte öppna ett eget bageri i självaste Saltsjöbaden. Bageriet låg i ett mysigt litet gult hus med en stor kringla hängande över dörren. De sålde bröd och olika godsaker, Det var nu som Karl Klang bestämde sig för att anlägga ett bageri och mjölkcentral. Precis innanför dörren fanns det en stor disk med små lampor som hängde på väggarna och många glammiga detaljer. På våningen över bageriet bodde ägaren, Karl Klang och hans fru Fia Klang.

Någon månad senare började bageriet anställa arbetare. En flicka vid namn Idun var en av de första som erbjöd sig. Affärerna blomstrade och det gick riktigt bra för Klangs bageri. Idun var 17 vårar gammal, hade långt ljusbrunt hår och kristall gröna ögon. Hon var en vacker flicka som tycktes om av alla i det lilla samhället. Idun älskade sitt jobb, stället var populärt och kunderna var alltid så trevliga.

Ett halvår senare var hon inte längre ensam med att stå bakom disken och servera folk mat. En ung man i Iduns ålder kom in genom dörrarna till Klangs bageri. Han hade en tunn, beige rock som täckte kroppen. Artigt hälsade han på Idun och hon fick genast en mystisk känsla i kroppen. Han hade smått lockigt hår och kastanjebruna ögon.

- Goddag, mitt namn är August. Jag har kommit hit för att söka arbete, sa August med bestämd röst.
- Mitt namn är Idun. Du borde nog prata med min chef mr Klang, sa Idun med en trevlig röst. Egentligen var hon lite misstänksam, men hon ville dölja det för honom och kunderna.
- Han har sitt hem på övervåningen, det finns en liten port bakom huset, sa Idun.

August tackade för sig och försvann ut till snökaoset igen.

Några veckor senare hade de blivit goda kollegor. Arbetet gick bättre när Idun hade en hjälpare hand. Idun började också få mer och mer misstankar om August, nervösa toner hördes ibland i det trevliga beteendet. Efter en lång dag på jobbet så märkte Idun något skumt, det mesta av bröden och bullarna var slutsålda för dagen. Men kassan var nästan tom. Hon såg en skymt av någon som gick ute på gatan, det var vår så det började bli ljusare ute. Hen bärde en brun portfölj i vänstra handen. Med snabba steg försvann personen iväg ur Iduns sikte. Det var inget fel med att bära en portfölj, Idun fick bara en mystisk känsla i kroppen. Samma som hon hade fått av August...

På vägen hem från bageriet såg hon en tydligare bild av personen med portföljen på väg in genom en stor dörr, Idun blev misstänksam och knackade på dörren, inget svar. Hon knackade igen och dörren öppnades av August. Han stirrade rakt på henne, hon försökte kika in i huset. Där bakom honom stod en stor disk, lik den som stod i Klangs bageri.

- Varför är det en disk där inne,? frågade hon.
- Det angår dig inte! sa han med bestämd röst och smällde igen dörren.

Nästa dag undvek August Idun. Han vägrade möta hennes blick. De pratade inte ens med varandra. Idun la in det sista pengarna för dagen i kassan och gick sedan iväg för att torka det sista bordet. Det var bara Idun och August kvar på bageriet, Karl hade gått upp till sig. När hon kom tillbaka till entrén så märkte hon att kassan var öppen. Idun rusade fram till disken, pengarna var borta! August hade precis gått. Och Idun hade fått nog. Hon stormade ut och bestämde sig för att följa efter August. Han hade inte kommit långt.

- Stanna! ropade Idun argt.

Alla runt omkring henne undrade vad som pågick. August slängde ett öga på Idun men vände snabbt bort blicken. Han började gå snabbare och snabbare. Idun följde efter med raska steg. Hon snubblade till på en sten men höll sig kvar på fötterna. När hon tittade upp var han spårlöst borta. Idun visste inte vad hon skulle göra. Kunde han ha hunnit hem? Idun rusade iväg i full fart. När hon var framme vid August hus så slet hon upp dörren och började skälla ut August som stod bakom disken. Denna dag var inte disken tom som igår. Den var fullpackad med bröd och läckra bakelser. August hade bytt om sedan de sågs på Klangs bageri. Han stirrade rakt in i hennes ögon. Ingen av dem vek undan sin blick. Plötsligt hörde Idun en harkling bakom sig. Hon vände sig om. Där stod en annan August, de var identiska. Idun stirrade med häpen min på dem båda. Den ena av dem började förklara vad som var i görningen. Han suckade och sa att de var tvillingar och att August

bara var ett påhitt. Egentligen hette de Vilgot och Emil och hade planer på att starta ett eget bageri här i Saltsjöbaden. Det var därför de hade stulit pengar från kassan för att kunna baka lika läckra bakelser och bullar som Klang. Idun förstod dem och deras kärlek till bakning.

Några veckor senare hade de tillsammans pratat med Karl Klang i Klangs bageri. Han förlät dem och de bestämde sig för att bilda ett gemensamt bageri som fick namnet Kringelgården. Kringelgården finns kvar än idag.